I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1120/2009,

annettu 29 päivänä lokakuuta 2009,

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 [1] ja erityisesti sen 36 artiklan, 39 artiklan 2 kohdan, 41 artiklan 4 kohdan, 43 artiklan 3 kohdan, 57 artiklan 2 kohdan, 68 artiklan 7 kohdan, 69 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan, 69 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan, 71 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan, 71 artiklan 10 kohdan, 142 artiklan c, d, f, g, h ja q alakohdan sekä 147 ja 148 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettua komission asetusta (EY) N:o 795/2004 [2] on muutettu merkittävästi. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityistuen osalta annettiin 22 päivänä heinäkuuta 2009 komission asetus (EY) N:o 639/2009 [3]. Koska asetukseen (EY) N:o 795/2004 on tehtävä uusia muutoksia, asetukset (EY) N:o 795/2004 ja (EY) N:o 639/2009 olisi selkeyden vuoksi yhdistettävä yhdeksi asetukseksi, joka sisältää kaikki asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(2) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi on asianmukaista säätää tietyistä määritelmistä. Jäsenvaltioiden olisi sallittava määritellä lyhytkiertoisen energiapuun soveltuvat lajikkeet sen perusteella, miten ne soveltuvat alueen agronomisiin ja ilmastollisiin olosuhteisiin.

(3) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklassa säädetään noudatettavista vähimmäisedellytyksistä, mutta 28 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltaminen ei ole asianmukaista sellaisten viljelijöiden osalta, jotka saavat edelleen suoria tukia eräissä tuotantosidonnaisten tukien järjestelmissä mutta joilla ei ole lainkaan hehtaareita. Tällaisia tuotantosidonnaisten tukien järjestelmiä ovat luonteeltaan kyseisen asetuksen IV osaston 1 luvun 10 jaksossa tarkoitetut lammas- ja vuohipalkkiot sekä IV osaston 1 luvun 11 jaksossa tarkoitetut naudan- ja vasikanlihapalkkiot. Koska kyseiset viljelijät ovat samassa tilanteessa kuin viljelijät, joilla on erityistukioikeuksia, heitä olisi kyseisten järjestelmien täyden tehokkuuden varmistamisen vuoksi kohdeltava kyseisen asetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi samalla tavoin kuin viljelijöitä, joilla on erityistukioikeuksia.

(4) Tukioikeuksien yksikköarvon laskennan helpottamiseksi olisi säädettävä selkeät säännöt, jotka koskevat lukujen pyöristämistä ja mahdollisuutta jakaa olemassa olevat tukioikeudet osiin silloin, kun ilmoitetun tai tukioikeuden mukana siirrettävän viljelylohkon koko on vain hehtaarin murto-osa.

[1] EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.
[2] EUVL L 141, 30.4.2004, s. 1.
[3] EUVL L 191, 23.7.2009, s. 17.

(5) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 1 kohdassa sallitaan lykätä hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään. Olisi säädettävä kyseisen lykkäyksen mahdollistavista säännöistä. Kyseisen säännöksen kolmannessa alakohdassa sallitaan jäsenvaltioiden tarkistaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([1]) 68 b artiklan nojalla tehtyä päätöstä tilatukijärjestelmään sisällyttämisen nopeuttamiseksi. Jotta asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa voitaisiin kuitenkin soveltaa ottaen huomioon kyseisen asetuksen 38 artikla, asianomaiset alat on tarpeen tehdä tukikelpoisiksi tilatukijärjestelmässä. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi sallittava tarkistaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklan toisen alakohdan mukaisesti tehtyä päätöstä.

(6) Olisi vahvistettava kansallisen varannon hallintoa koskevat erityissäännökset.

(7) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta myöntää tukioikeuksia kansallisesta varannosta. On aiheellista vahvistaa tällä tavalla myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskentaa koskevat säännöt. Koska jäsenvaltioilla on parhaat mahdollisuudet arvioida kunkin tällaista kohtelua haluavan viljelijän tilannetta, niille olisi sallittava tietty jousto siten, että myönnettävien tukioikeuksien enimmäismäärä ei saa olla korkeampi kuin ilmoitettujen hehtaarien lukumäärä eikä oikeuksien arvo saa ylittää jäsenvaltioiden puolueettomin perustein vahvistamaa enimmäismäärää.

(8) Viljelijöillä voi eräissä olosuhteissa vuokrasopimuksen päättymisen vuoksi ja myös rehualojen yhteiskäytön yhteydessä olla enemmän tukioikeuksia kuin niiden aktivoimiseen tarvittavaa maa-alaa. Sen vuoksi vaikuttaa aiheelliselta säätää järjestelmästä, jolla varmistetaan tuen jatkuminen viljelijöille keskittämällä se jäljellä oleviin käytettävissä oleviin hehtaareihin. Kyseisen järjestelmän väärinkäytön estämiseksi olisi kuitenkin säädettävä eräistä siihen osallistumista koskevista edellytyksistä.

(9) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti kansallista varantoa täydennetään käyttämättömillä tukioikeuksilla tai valinnaisesti pidätyksillä, jotka tehdään tukioikeuksien myynnistä tai luovutuksista, jotka tapahtuvat ennen tiettyä ajankohtaa, jonka jäsenvaltio vahvistaa silloin kun tukia irrotetaan lisää tuotannosta. Sen vuoksi on tarpeen säätää ajankohdasta, jonka jälkeen käyttämättömät tukioikeudet palautuvat kansalliseen varantoon.

(10) Olisi vahvistettava tukioikeuksien myynnistä tehtäviä pidätyksiä koskevat enimmäisprosenttimäärät ja soveltamisperusteet, jotka eriytetään siirtojen ja siirrettävien tukioikeuksien tyypin mukaan. Tällaiset pidätykset eivät missään tapauksessa saa merkittävästi haitata tai estää tukioikeuksien siirtämistä. Jos kuitenkin yhdistelmämallia sovelletaan alueellisesti, pidätys ei saa vaikuttaa tukioikeuksien alueelliseen perusarvoon vaan ainoastaan aiempiin viitemääriin liittyviin määriin.

(11) Kansallisen varannon hallinnoinnin helpottamiseksi on aiheellista säätää sen hallinnoinnista alueellisella tasolla, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2 kohdassa tai tapauksen mukaan 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tapauksia, joissa tukioikeuksien myöntäminen kuuluu jäsenvaltioille.

(12) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 33 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tilatukijärjestelmässä voidaan maksaa tukea viljelijälle tukioikeuksien jaon tai siirron kautta. Jotta voidaan estää tilan oikeudellisen aseman muuttaminen tilojen ja niihin liittyvien viitemäärien tavanomaisiin siirtoihin sovellettavien sääntöjen kiertämiseksi, ennakkoperintöön, perintöön, sulautumisiin ja tilojen jakamisiin olisi sovellettava tiettyjä edellytyksiä.

(13) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 62 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tilatukijärjestelmän käyttöön ottaneessa uudessa jäsenvaltiossa viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta sitten, kun hän on käyttänyt saman asetuksen 34 artiklan mukaisesti vähintään 80 prosenttia tukioikeuksistaan vähintään yhden kalenterivuoden aikana. Tilatukijärjestelmän soveltamista edeltäneenä aikana tehtyjen maa-alan siirtojen huomioimiseksi on perusteltua pitää tilan tai sen osan sekä tulevien tukioikeuksien siirtoa kyseisen asetuksen 43 artiklassa tarkoitettuna tukioikeuksien siirtämisenä maa-alan kanssa, jos tietyt edellytykset täyttyvät; myyjän olisi itse pyydettävä tukioikeuksien vahvistamista, koska kyseisessä asetuksessa säädetään, että ainoastaan viljelijät, jotka ovat saaneet suoraa tukea viitekaudella, pääsevät järjestelmän piiriin.

(14) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 4 kohdassa säädetään, että komissio määrittelee erityistilanteet, jotka oikeuttavat viitemäärien vahvistamiseen tietyille viljelijöille, kun nämä ovat tilanteessa, joka on estänyt joko kokonaan tai osittain heitä saamasta suoraa tukea viitekaudella. Sen vuoksi on aiheellista laatia luettelo näistä erityistilanteista ja vahvistaa säännöt, joiden avulla voidaan välttää eri tavoin myönnetyistä tukioikeuksista johtuvan päällekkäisen hyödyn kasaantuminen samalle viljelijälle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission mahdollisuutta lisätä tarvittaessa muita tilanteita kyseiseen luetteloon. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi saatava vahvistaa myönnettävä viitemäärä joustavasti.

(15) Jos jäsenvaltio sisällyttää kansallisen lainsäädäntönsä tai vakiintuneen käytännön mukaisesti pitkäaikaisen vuokrasopimuksen määritelmään myös kestoltaan viisi vuotta olevat vuokrasopimukset, on aiheellista sallia sen soveltavan kyseistä lyhyempää kestoaikaa.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

(16) Jos viljelijä jää eläkkeelle tai kuolee ja haluaa siirtää tilansa joko kokonaan tai osittain jollekin perheenjäsenelle tai perijälle, joka aikoo jatkaa maatalouden harjoittamista kyseisellä tilalla, on aiheellista varmistaa, että tilan tai sen osan siirto voi tapahtua vaivattomasti erityisesti silloin, kun siirrettävä maa-alue on vuokrattu viitekauden aikana tilan ulkopuoliselle henkilölle, siten että perijän mahdollisuus jatkaa maatalouden harjoittamista ei vaikeudu.

(17) Jotkut viljelijät ovat tehneet investointeja, jotka olisivat johtaneet heille myönnettävien suorien tukien määrän mahdolliseen kasvuun, ellei tilatukijärjestelmää olisi otettu käyttöön tai ellei asianomaista alaa olisi irrotettu tuotannosta, ja myös näiden viljelijöiden olisi päästävä osallisiksi tukioikeuksien jakamisesta. Olisi vahvistettava erityiset säännöt tukioikeuksien laskemiseksi tapauksissa, joissa viljelijällä on jo tukioikeuksia tai hänellä ei ole hallussaan hehtaareita. Vastaavasti myös viljelijät, jotka ovat ostaneet tai vuokranneet maata tai osallistuneet tuotantosuunnan muuttamista koskeviin kansallisiin ohjelmiin, joille olisi voitu myöntää tilatukijärjestelmän mukaista suoraa tukea viitekaudella, jäisivät vaille tukioikeuksia, vaikka ovat hankkineet maata tai osallistuneet kyseisiin ohjelmiin voidakseen harjoittaa vastaisuudessakin tiettyihin suoriin tukiin oikeuttavaa maataloutta. Sen vuoksi on tarpeen säätää tukioikeuksien myöntämisestä myös tällaisissa tapauksissa.

(18) Järjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on asianmukaista säätää siirtoja koskevista säännöistä ja sallia tukioikeuksien muuttaminen erityisesti murto-osien sulauttamiseksi.

(19) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltio voi päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai käyttää ainoastaan saman alueen sisällä. Käytännön ongelmien välttämiseksi olisi vahvistettava kahdella tai useammalla alueella sijaitsevia tiloja koskevat erityiset säännöt.

(20) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklassa sallitaan hampun tuotanto tietyin edellytyksin. Olisi laadittava luettelo tukikelpoisista lajikkeista ja säädettävä kyseisten lajikkeiden varmentamisesta.

(21) Olisi annettava erityiset säännöt nautayksikön laskentaa varten vahvistettaessa erityistukioikeuksia viittaamalla naudan- ja vasikanliha-alalla sekä lammas- ja vuohialoilla käytössä olevaan muuntotaulukkoon.

(22) Jos jäsenvaltio päättää alueellistaa tilatukijärjestelmän, olisi vahvistettava erityisiä säännöksiä kahden tai useamman alueen välimaastossa sijaitsevien tilojen alueellisen viitemäärän laskennan helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että alueellinen määrä myönnetään kokonaisuudessaan järjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna. Jotta eräitä tämän asetuksen säännöksiä voitaisiin soveltaa alueellistettuun vaihtoehtoon, niitä olisi mukautettava erityisesti kansallisen varannon perustamisen, alkuperäisten tukioikeuksien myöntämisen ja tukioikeuksien siirtojen osalta.

(23) Olisi luotava yhteiset puitteet erityisratkaisuille eräissä tilanteissa, joita ilmaantuu kun tukea irrotetaan lisää tuotannosta.

(24) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 5 luvussa säädetään viljelijöille myönnettävästä erityistuesta. Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt kyseisen luvun soveltamiseksi.

(25) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 6 kohdan mukaan kyseisen artiklan mukaisesti myönnettävän erityistuen ja muiden yhteisön tukivälineiden tai valtiontuilla rahoitettavien toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia. Järjestelmien säännönmukaista hallinnoimista varten vastaavanlaisia toimenpiteitä ei pitäisi rahoittaa kahdesti, sekä erityistukijärjestelmästä että muista yhteisön tukijärjestelmistä. Koska erityistuen täytäntöönpanossa on monenlaisia vaihtoehtoja, johdonmukaisuuden varmistamisen olisi muuten kuuluttava jäsenvaltioille sen mukaan, miten ne päättävät panna erityistukitoimenpiteet täytäntöön asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetyissä rajoissa ja tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.

(26) Koska viljelijöiden on aina täytettävä oikeudelliset vaatimukset, erityistukea ei saisi käyttää vaatimusten noudattamisen korvaamiseen.

(27) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää tiettyihin maatalouden muotoihin, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta. Jotta jäsenvaltioiden harkintavalta säilyy samalla kun varmistetaan, että toimenpiteet toteutetaan hyvin, vastuu näiden maatalouden muotojen määrittelystä olisi annettava jäsenvaltioille, mutta toimenpiteisiin olisi kuitenkin kuuluttava huomattavia ja mitattavissa olevia ympäristöhyötyjä.

(28) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää maataloustuotteiden laadun parantamiseen. Jäsenvaltioiden avuksi olisi vahvistettava ohjeellinen luettelo ehdoista, joiden on täytyttävä.

(29) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii nojalla erityistukea voidaan myöntää maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen, jollei saman asetuksen 68 artiklan 2 kohdan c alakohdasta, jonka mukaan tuen on oltava maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa 17 päivänä joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 [1] 2–5 artiklassa säädettyjen perusteiden mukainen, muuta johdu. Olisi säädettävä siitä, mitä tukikelpoisiin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä, ja siitä, mitä maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja

[1] EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.

kolmansissa maissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 5 päivänä kesäkuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 501/2008 ([1]) säännöksiä sovelletaan.

(30) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää eläinten hyvinvointia koskevien tiukennettujen vaatimusten soveltamiseen. Tiukempien eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten saavuttamiseksi olisi säädettävä, että jäsenvaltiot vastaavat sellaisen järjestelmän käyttöönotosta, jolla voidaan arvioida hakijan suunnitelmia erilaisten eläinten hyvinvointia koskevien näkökohtien ratkaisemiseksi.

(31) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle. Asetuksen 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla tukea voidaan myöntää erityisesti silloin, kun komissio on hyväksynyt sen. Sen vuoksi olisi säädettävä siitä, minkälaista yksityiskohtaista kehystä jäsenvaltioiden olisi noudatettava vahvistaessaan tukikelpoisuusperusteita. Lisäksi olisi säädettävä menettelystä, jolla komissio ilmoittaa toimenpiteen, arvioi ja hyväksyy sen.

(32) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu tietyillä aloilla taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristöllisesti herkillä alueilla taikka näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvia maatalouden muotoja harjoitettaessa. Jotta jäsenvaltioiden toiminta-ala säilyy samalla kun varmistetaan, että toimenpiteet toteutetaan hyvin, vastuu tukikelpoisten alueiden ja/tai maatalouden muotojen sekä sopivan tukitason määrittelystä olisi annettava jäsenvaltioille. Markkinoiden vääristymisen välttämiseksi tukea ei kuitenkaan saa liittää markkinahintojen vaihteluun eikä se saa vastata hinnanerokorvausjärjestelmää, jossa jäsenvaltiot maksavat kotimaista maataloustukea viljelijöille tavoitehinnan ja kotimarkkinahinnan erotuksen perusteella.

(33) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia, jotta varmistetaan, ettei maata jätetä viljelemättä ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat. Olisi säädettävä erityisesti siitä, miten viitemäärät tukikelpoista viljelijää kohti vahvistetaan, miten tukioikeudet jaetaan ja niiden arvon korotus lasketaan, sekä jäsenvaltioiden suorittamasta ohjelmien valvonnasta, johon pitäisi johdonmukaisuuden vuoksi soveltaa kansallisen varannon määrien jakamisesta annettuja säännöksiä vastaavia säännöksiä.

([1]) EUVL L 147, 6.6.2008, s. 3.

(34) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksuihin. Olisi vahvistettava vähimmäiskehys, jonka rajoissa jäsenvaltiot vahvistavat säännöt sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksujen rahoituksesta annetun kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sen varmistamiseksi, että osuudet pysyvät sopivalla tasolla ja viljelijäväestön edut turvattuina.

(35) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään huomattavan yksityiskohtaisesti erityistuen myöntämisestä eläin- tai kasvitauteihin ja ympäristövahinkoihin liittyvien viljelijöiden tappioiden korvaamiseksi keskinäisten rahastojen kautta. Olisi vahvistettava vähimmäiskehys, jonka rajoissa jäsenvaltiot vahvistavat säännöt keskinäisten rahastojen rahoitusosuuksista annetun kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sen varmistamiseksi, että osuudet pysyvät sopivalla tasolla ja viljelijäväestön edut turvattuina.

(36) Komissio laskee asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetut määrät kyseisen artiklan 7 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä näiden määrien vahvistamisesta jokaiselle jäsenvaltiolle ja niistä säännöistä, joita sovelletaan komission tarkistaessa määriä.

(37) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 46 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on määritettävä alueet puolueettomin perustein, ja 47 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja puolueettomin perustein alueellistaa tilatukijärjestelmän. Sen vuoksi on aiheellista säätää kaikkien tarvittavien tietojen toimittamisesta ennen asianomaisia määräpäiviä.

(38) Olisi vahvistettava komissiolle toimitettavien tiedonantojen päivämäärät silloin kun jäsenvaltio päättää soveltaa jotakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 38 artiklassa, 41 artiklan 2–5 kohdassa, 45 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 46 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 47 artiklan 1–4 kohdassa, 49 artiklassa, 51 artiklan 1 kohdassa, 67 artiklan 1 kohdassa, 68–72 artiklassa tai 136 artiklassa säädettyä mahdollisuutta.

(39) Tilatukijärjestelmän soveltamisen arvioimiseksi on tarpeen vahvistaa jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määräajat sekä toimittaa komissiolle luettelo aloista, joille tuki myönnetään kansallisella ja tarvittaessa alueellisella tasolla.

(40) Sen vuoksi asetukset (EY) N:o 795/2004 ja (EY) N:o 639/2009 olisi kumottava.

(41) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa annetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2 artikla

Määritelmät

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa ja tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) 'pellolla' kasvien tuotantoa varten viljeltyä maata tai maata, joka säilytetään maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan mukaisesti, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla kasvihuoneita tai kiinteä tai irtonainen suoja;

b) 'pysyvillä kasveilla' muita viljelykiertoon kuulumattomia viljelmiä kuin monivuotiset laitumet, joihin maata käytetään viiden vuoden ajan tai pidempään ja joista saadaan toistuvia satoja, mukaan luettuina taimitarhat ja lyhytkiertoinen energiapuu;

c) 'pysyvällä laitumella' maata, jota käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei ole vähintään viiteen vuoteen kuulunut tilan viljelykiertojärjestelmään, lukuun ottamatta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ([1]) mukaisia kesannoituja aloja, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([2]) 22, 23 ja 24 artiklan mukaisia kesannoituja aloja sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([3]) 39 artiklan mukaisesti kesannoituja aloja; lisäksi tässä tarkoituksessa "heinäkasvit tai muut nurmirehukasvit" tarkoittaa kaikkia nurmikasveja, joita jäsenvaltiossa esiintyy luonnonlaitumilla tai jotka tavallisesti sisältyvät keto- tai niittysiemenseoksiin (riippumatta siitä käytetäänkö näitä alueita laiduntamiseen). Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tähän liitteessä I luetteloidut peltokasvit;

d) 'nurmilla' nurmituotantoon (kylvetty tai luonnollinen) käytettyä maata; sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 73/2009 49 artiklaa myös pysyvät laitumet sisältyvät nurmiin;

e) 'myynnillä' maan tai tukioikeuksien myyntiä tai muuta lopullista omistusoikeuden siirtoa; se ei sisällä maan myyntiä silloin, kun maa siirretään julkisviranomaisten hallintaan ja/tai käytettäväksi yleisen edun mukaisesti ja siirto tapahtuu muuhun kuin maataloustarkoituksiin;

f) 'vuokraamisella' vuokraamista tai muuta vastaavanlaista väliaikaista liiketointa;

g) tämän asetuksen 27 artiklan 1 kohdan soveltamista rajoittamatta 'tukioikeuksien siirrolla tai myynnillä taikka vuokraamisella yhdessä maa-alan kanssa' tukioikeuksien samaksi ajanjaksoksi myyntiä tai vuokraamista, johon liittyy asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan mukaisen, luovuttajan hallussa olevan vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän myynti tai vuokraaminen. Kaikkien viljelijän hallussa olevien, asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettujen erityistukioikeuksien siirtoa pidetään tukioikeuksien siirtona maa-alan kanssa;

h) 'sulautumisella' asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen kahden tai useamman erillisen viljelijän sulautumista yhdeksi uudeksi, kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, jonka hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaavat tiloja alun perin hoitaneet viljelijät tai yksi heistä;

i) 'tilan jakamisella'

   i) yhden asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetun viljelijän jakamista vähintään kahdeksi uudeksi, kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, joista vähintään yhden hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen vähintään yksi tilaa alun perin hoitaneista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä; tai

   ii) yhden asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetun viljelijän jakamista vähintään yhdeksi uudeksi, kyseisen 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuksi viljelijäksi, jonka hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen tilaa alun perin hoitanut viljelijä;

j) 'tuotantoyksiköllä' vähintään yhtä maa-alaa, joka on oikeuttanut suoraan tukeen viitekaudella, mukaan luettuna rehuala, tai vähintään yhtä eläintä, joka olisi oikeuttanut viitekaudella suoraan tukeen, johon liittyy tapauksen mukaan vastaavia palkkio-oikeuksia;

k) 'rehualalla' tilan pinta-alaa, joka on koko kalenterivuoden käytettävissä eläinten kasvatukseen, mukaan luettuina yhteiskäytössä ja sekaviljelyssä olevat alat; siihen eivät kuulu

   — rakennukset, metsät, lammikot, tiet,

   — muiden yhteisön tukea saavien kasvien taikka pysyvien kasvien tai puutarhakasvien viljelyssä käytetyt alat,

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.
([3]) EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

— alat, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmään, kuivarehun tukijärjestelmään tai kansalliseen kesannointijärjestelmään;

l) asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi 'maataloustoimintansa aloittavalla viljelijällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ollut harjoittanut minkäänlaista maataloustoimintaa omissa nimissään ja omaan lukuunsa tai joka ei ollut vastannut maataloustoimintaa harjoittavan oikeushenkilön toiminnasta maataloustoiminnan uudelleen aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

Kun on kyseessä oikeushenkilö, sen hallinnosta vastaava luonnollinen henkilö/vastaavat luonnolliset henkilöt ei/eivät saa harjoittaa minkäänlaista maataloustoimintaa omissa nimissään ja omaan lukuunsa tai olla vastuussa maataloustuotantoa harjoittavan oikeushenkilön hallinnosta oikeushenkilön harjoittaman maataloustoiminnan aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana;

m) 'taimitarhoilla' komission päätöksen 2000/115/EY ([1]) liitteessä I olevassa G/5 kohdassa määriteltyjä taimitarhoja;

n) 'lyhytkiertoisella energiapuulla' aloja, joille on istutettu CN-koodiin 0602 90 41 kuuluvia puulajeja, joita ovat puumaiset monivuotiset kasvit, perusrungot tai korjuun jälkeen maahan jääneet kannot, joihin tulee seuraavalla kasvukaudella uusia versoja ja jotka sisältyvät jäsenvaltioiden vuodesta 2010 alkaen laatimaan luetteloon lyhytkiertoiseksi energiapuuksi soveltuvista lajeista sekä niiden enimmäiskasvukaudesta;

o) 'erityistukitoimenpiteillä' toimenpiteitä, joilla asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdassa säädetty erityistuki pannaan täytäntöön;

p) 'muilla yhteisön tukivälineillä'

i) neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1698/2005, (EY) N:o 509/2006 ([2]), (EY) N:o 510/2006 ([3]), (EY) N:o 834/2007 ([4]), (EY) N:o 1234/2007 ja (EY) N:o 3/2008 ([5]) säädettyjä toimenpiteitä; ja

ii) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ([6]) 3 artiklan mukaisesti Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettavia toimenpiteitä eläinlääkintä- tai kasvinsuojelutoimenpiteet mukaan luettuina.

([1]) EYVL L 38, 12.2.2000, s. 1.
([2]) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.
([3]) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.
([4]) EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.
([5]) EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.
([6]) EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

II OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 jakso

Tukioikeuksien aktivoiminen ja maan tukikelpoisuus

3 artikla

Perintö ja ennakkoperintö

1. Jos perinnöllä tai ennakkoperinnöllä on vaikutusta tukioikeuksien myöntämiseen, viljelijä, joka on saanut tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperintönä, voi omissa nimissään pyytää tukioikeuksien laskemista saamalleen tilalle tai sen osalle.

Viitemäärä lasketaan perittyjen tuotantoyksiköiden perusteella.

2. Kun on kyse peruutettavissa olevasta ennakkoperinnöstä, pääsy tilatukijärjestelmän piiriin myönnetään ainoastaan kerran nimetylle perinnönsaajalle tilatukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen jättämisajankohtana.

Vuokrasopimuksen luovutuksen, perinnön tai ennakkoperinnön kautta tapahtuva omistusoikeuden siirtyminen viljelijältä, joka on luonnollinen henkilö ja joka oli asianomaisen viitekauden aikana tukioikeuksiin tai tukioikeuksien arvon korotukseen oikeuttavan tilan tai tilan osan vuokraaja, rinnastetaan tilan siirtymiseen perintönä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu viljelijä on jo oikeutettu tukioikeuksiin tai tukioikeuksien arvon korotukseen, viitemäärä vahvistetaan alkuperäisen tilan viitemäärien ja perintönä saatujen tuotantoyksiköiden yhteenlasketun määrän perusteella.

4. Tämän asetuksen soveltamiseksi käytetään kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja ”perinnön” ja ”ennakkoperinnön” määritelmiä.

4 artikla

Oikeudellisen aseman tai nimityksen muuttuminen

Jos viljelijän oikeudellinen asema tai nimitys muuttuu, hän pääsee tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin tilaa alun perin hoitanut viljelijä ja alkuperäisen tilan tukioikeuksien rajoissa, tai silloin kun tukioikeuksia myönnetään tai tukioikeuksien arvoa korotetaan, alkuperäiselle tilalle myönnettäviin tukioikeuksiin sovellettavissa rajoissa.

Jos oikeushenkilön oikeudellinen asema muuttuu tai oikeudellinen asema vaihtuu luonnollisesta henkilöstä oikeushenkilöksi tai päinvastoin, uutta tilaa hoitava viljelijä on viljelijä, joka vastasi alkuperäisen tilan hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä.

5 artikla

Sulautumiset ja tilan jakamiset

Jos sulautumisella tai tilan jakamisella on vaikutusta tukioikeuksien myöntämiseen tai tukioikeuksien arvon korotukseen, uutta tilaa tai uusia tiloja hoitava viljelijä pääsee / hoitavat viljelijät pääsevät tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin alkuperäistä tilaa / alkuperäisiä tiloja alun perin hoitanut viljelijä / hoitaneet viljelijät.

Viitemäärä lasketaan alkuperäisen tilan / alkuperäisten tilojen tuotantoyksiköiden perusteella.

6 artikla

Vähimmäisvaatimukset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi viljelijöitä, jotka saavat kyseisen asetuksen IV osaston 1 luvun 10 jaksossa tarkoitettuja lammas- ja vuohipalkkioita tai kyseisen asetuksen IV osaston 1 luvun 11 jaksossa tarkoitettuja naudan- ja vasikanlihapalkkioita ja joilla on jäsenvaltion vahvistamaa vähimmäismäärää vähemmän hehtaareita, on kohdeltava samalla tavoin kuin viljelijöitä, joilla on kyseisen asetuksen 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityistukioikeuksia.

7 artikla

Tukioikeuksien yksikköarvon laskeminen

1. Tukioikeudet lasketaan kolmen desimaalin tarkkuudella ja pyöristetään ylös- tai alaspäin lähimpään toiseen desimaaliin. Jos laskelman tulos osuu täsmälleen yksikön puoliväliin, summa pyöristetään ylöspäin lähimpään toiseen desimaaliin.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan mukaisesti tukioikeuden kanssa siirretyn viljelylohkon koko on ainoastaan hehtaarin murto-osa, viljelijä voi siirtää asianomaisen tukioikeuden osan yhdessä maa-alan kanssa, ja sen arvo lasketaan suhteessa kyseiseen murto-osaan. Tukioikeuden jäljelle jäävä osa on edelleen viljelijän käytettävissä, ja sen arvo lasketaan vastaavalla tavalla.

Jos viljelijä siirtää tukioikeuden osan ilman maata, molempien murto-osien arvo lasketaan suhteellisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä mainitun asetuksen 43 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltio voi muuttaa tukioikeuksia sulauttamalla yhteen viljelijän hallussa olevien samantyyppisten tukioikeuksien murto-osia. Tällaisen sulauttamisen tulokseen sovelletaan 1 kohtaa.

8 artikla

Tukioikeuksien ilmoittaminen ja käyttö

1. Viljelijä, jolla on hallussaan tukioikeuksia komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 ([1]) 11 artiklan mukaisena yhtenäishakemuksen viimeisenä jättöpäivänä, voi ilmoittaa tukioikeutensa tuen maksamista varten ainoastaan kerran vuodessa.

Jos viljelijä kuitenkin hyödyntää kyseisen asetuksen 15 artiklan mukaista yhtenäishakemuksen muutosmahdollisuutta, hän voi ilmoittaa myös tukioikeudet, jotka hänellä on hallussaan päivänä, jona hän ilmoittaa muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle, edellyttäen, että joku toinen viljelijä ei ilmoita asianomaisia tukioikeuksia saman vuoden osalta.

Jos viljelijä hankkii kyseiset tukioikeudet toiselta viljelijältä saamallaan siirrolla ja jos asianomainen toinen viljelijä oli jo ilmoittanut ne, asianomaisia tukioikeuksia koskeva lisäilmoitus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siirtäjä on jo ilmoittanut siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle tämän asetuksen 12 artiklan mukaisesti, ja jos hän poistaa kyseiset tukioikeudet omasta yhtenäishakemuksestaan asetuksen (EY) N:o 1122/2009 15 artiklassa vahvistetussa määräajassa.

2. Jos viljelijälle, joka on ilmoittanut kaikkia käytössään olevia kokonaisia tukioikeuksia vastaavat lohkonsa asetuksen (EY) N:o 73/2009 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jää jäljelle hehtaarin murto-osan suuruinen lohko, hän voi ilmoittaa vielä yhden kokonaisen tukioikeuden, joka antaa oikeuden suhteessa lohkon kokoon laskettavaan tukeen. Tukioikeutta pidetään kuitenkin kyseisen asetuksen 42 artiklan soveltamiseksi kokonaan käytettynä.

9 artikla

Valtaosin maatalouskäyttö

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi silloin kun tilan maatalousmaata käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, katsotaan, että kyseistä maatalousmaata käytetään valtaosin maataloustoimintaan, jos maataloustoimintaa voidaan harjoittaa ilman että muun kuin maataloustoiminnan teho, luonne, kesto ja ajankohta haittaa sitä merkittävästi.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava perusteet ensimmäisen kohdan täytäntöönpanemiseksi alueellaan.

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 65.

2 jakso

Erityiskelpoisuusehdot

10 artikla

Hampun tuotanto

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan soveltamiseksi pinta-aloja, joilla viljellään hamppua, koskevien oikeuksien maksamisen edellytyksenä on neuvoston direktiivin 2002/53/EY [1] 17 artiklan mukaisesti julkaistussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa lueteltujen lajikkeiden siementen käyttö sen vuoden 15 päivänä maaliskuuta, jolle tukea myönnetään, lukuun ottamatta Finola- ja Tiborszallasi-lajikkeita. Siemenet on varmennettava neuvoston direktiivin 2002/57/EY [2] mukaisesti.

11 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tilatukijärjestelmään sisällyttämisen lykkääminen

1. Jäsenvaltio, joka on käyttänyt jotakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyistä mahdollisuuksista, voi 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä sallia kerääjäkasvien viljelyn tukikelpoisilla hehtaareilla enintään kolmen kuukauden pituisena ajanjaksona, joka alkaa kunakin vuonna 15 päivänä elokuuta tai asianomaiselle jäsenvaltiolle ja alueelle liitteessä II vahvistettuna päivämääränä.

2. Jos jäsenvaltio on käyttänyt jotakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyistä mahdollisuuksista, se voi tarvittaessa tarkistaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklan toisen alakohdan mukaisesti tehtyä päätöstä kahden viikon kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

3 jakso

Tukioikeuksien siirtäminen

12 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää milloin tahansa kalenterivuoden aikana.

2. Siirtäjän on ilmoitettava siirrosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa siirto tapahtuu, jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltio voi vaatia, että siirtäjä antaa siirron tiedoksi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa siirto tapahtuu, kyseisen jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa, mutta aikaisintaan kuusi viikkoa ennen siirron toteutumista ja ottaen huomioon tilatukijärjestelmän hakemusten viimeisen jättöpäivän. Siirto toteutuu ilmoituksen mukaisesti, jollei toimivaltainen viranomainen vastusta siirtoa ja ilmoita tästä siirtäjälle kyseisen määräajan kuluessa. Toimivaltainen viranomainen voi vastustaa siirtoa ainoastaan siinä tapauksessa, että se ei ole asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja tämän asetuksen säännösten mukainen.

4. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 62 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi viljelijän käyttämät tukioikeudet on laskettava hänelle tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna myönnettyjen tukioikeuksien määrästä, lukuun ottamatta yhdessä maa-alan kanssa myytyjä tukioikeuksia, ja ne on käytettävä yhden kalenterivuoden kuluessa.

13 artikla

Alueelliset rajoitukset

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 73/2009 50 artiklan 1 kohdassa ja 62 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltiot käyttävät kyseisen asetuksen 43 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on määriteltävä alueet asiaan kuuluvalla maantieteellisellä tasolla puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

2. Jäsenvaltion on määriteltävä 1 kohdassa tarkoitettu alue viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jonka jäsenvaltio on vahvistanut asetuksen (EY) N:o 73/2009 35 artiklan mukaisesti kyseisen asetuksen 43 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn mahdollisuuden ensimmäisenä soveltamisvuonna.

Viljelijä, jonka tila sijaitsee kyseisellä alueella, ei voi siirtää tämän alueen ulkopuolelle tai käyttää sen ulkopuolella tukioikeuksiaan, jotka vastaavat hänen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 1 kohdassa säädetyn mahdollisuuden ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittamiensa hehtaarien määrää.

Viljelijä, jonka tila sijaitsee osittain kyseisellä alueella, ei voi siirtää tämän alueen ulkopuolelle tai käyttää sen ulkopuolella hänelle kuuluvia tukioikeuksia, jotka vastaavat hänen mahdollisuuden ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittamiensa, kyseisellä alueella sijaitsevien hehtaarien määrää.

3. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tukioikeuksien siirtämistä koskevaa rajoitusta ei sovelleta silloin, kun on kyse perinnön tai ennakkoperinnön kautta siirtyneistä tukioikeuksista, joihin ei liity vastaavaa määrää tukikelpoisia hehtaareja.

4 jakso

Erityistukioikeudet

14 artikla

Nautayksiköiden laskeminen erityistukioikeuksia varten

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi viitekaudella harjoitettuna, nautayksikköinä (NY) ilmaistuna maataloustoimintana pidetään asetuksen (EY) N:o 795/2004 30 artiklan mukaisesti laskettua maataloustoimintaa.

[1] EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.
[2] EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 65 artiklan soveltamiseksi ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 ja 68 artiklan soveltamisaikana asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun nautayksikköinä (NY) ilmaistun maataloustoiminnan laskemiseksi asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 ja 68 artiklassa tarkoitettujen suorien tukien myöntämiseksi vahvistettu eläinten keskimääräinen lukumäärä asianomaisella viitekaudella muutetaan nautayksiköiksi seuraavan muuntotaulukon avulla:

Yli 24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot sekä emolehmät ja lypsylehmät	1,0 NY
6–24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot	0,6 NY
Alle 6 kuukauden ikäiset uros- ja naaraspuoliset nautaeläimet	0,2 NY
Lampaat	0,15 NY
Vuohet	0,15 NY

Kun kyseessä on teurastuspalkkio eivätkä eläinten ikää koskevat tarvittavat tiedot ole saatavilla, jäsenvaltio voi muuntaa sonnit, härät, lehmät ja hiehot nautayksiköiksi käyttämällä kerrointa 0,7 ja vasikat käyttämällä kerrointa 0,25.

Jos samalle eläimelle on myönnetty useita palkkioita, sovellettava kerroin on eri palkkioihin sovellettavien kertoimien keskiarvo.

3. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu nautayksiköiden lukumäärä lasketaan suhteessa tukioikeuksiin, joille viljelijällä ei ollut hehtaareita sinä vuonna, jona tuotantosidonnaisen tuen järjestelmä sisällytettiin tilatukijärjestelmään, tai tilatukijärjestelmän täytäntöönpanovuonna ja joille hän hakee tukioikeuksia, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä. Sitä sovelletaan alkaen tukioikeuksista, joiden arvo on alhaisin.

Hakemus tehdään ainoastaan tuotantosidonnaisen tuen järjestelmän tilatukijärjestelmään sisällyttämisvuonna tai tilatukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna. Jäsenvaltion on vahvistettava hakemuksen jättämiselle määräaika. Hakemus voidaan uusia seuraavina vuosina samalle asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettujen erityistukioikeuksien määrälle kuin edellisvuonna, tai jos kyseisiä tukioikeuksia siirretään tai ilmoitetaan vastaavien hehtaarien kanssa, jäljellä olevien tukioikeuksien määrälle.

Tällöin nautayksiköiden lukumäärä on laskettava uudelleen suhteessa jäljellä oleviin tukioikeuksiin, joiden osalta tuottaja pyytää erityisedellytysten soveltamista.

Kyseisten tukioikeuksien osalta ei voida hakea asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettujen edellytysten jälleensoveltamista, jos tukioikeudet on jo ilmoitettu vastaavien hehtaarimäärien kanssa tai jos ne on siirretty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 3 kohdan soveltamista.

4. Sen tarkastamiseksi, noudatetaanko nautayksikköinä ilmaistun maataloustoiminnan vähimmäisvaatimusta, jäsenvaltioiden on käytettävä 2 kohdassa säädettyä muuntotaulukkoa ja määriteltävä eläinten lukumäärä käyttäen jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:

a) jäsenvaltioiden on pyydettävä kutakin tuottajaa ilmoittamaan tilarekisterinsä perusteella ennen jäsenvaltion vahvistaman määräajan päättymistä ja joka tapauksessa viimeistään tuen maksuajankohtaan mennessä nautayksiköiden lukumäärä; ja/tai

b) jäsenvaltioiden on käytettävä nautayksiköiden määrittämiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 ([1]) mukaisesti perustettua atk-pohjaista tietokantaa, jos kyseinen tietokanta tarjoaa asianmukaiset takeet jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla siitä, että sen sisältämät tiedot ovat riittävän tarkkoja tilatukijärjestelmän soveltamistarkoituksiin.

5. Maataloustoimintaa koskevan vähimmäisvaatimuksen katsotaan täyttyvän, jos nautayksiköiden lukumäärä on 50 prosenttia tietyn ajanjakson aikana tai tiettyinä ajankohtina, jotka jäsenvaltion on vahvistettava. Kaikki kyseisen kalenterivuoden aikana myydyt tai teurastetut eläimet otetaan huomioon.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 73/2009 30 artiklan soveltamiseksi tuottajiin, jotka keinotekoisesti saavat aikaan edellytykset maataloustoimintaa koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi, vaikka heidän nautayksiköidensä lukumäärä on osan vuotta epätavallisen korkea.

2 LUKU

Kansallinen varanto

1 jakso

Palautukset kansalliseen varantoon

15 artikla

Käyttämättömät tukioikeudet

1. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, käyttämättömien tukioikeuksien katsotaan palautuneen kansalliseen varantoon päivänä, joka seuraa tilatukijärjestelmään osallistumista koskevien hakemusten muuttamiselle asetettua määräpäivää kalenterivuonna, jona asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 3 kohdassa ja 42 artiklassa tarkoitettu ajanjakso päättyy.

Käyttämättömällä tukioikeudella tarkoitetaan, että kyseisen oikeuden osalta ei ole maksettu tukea ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun ajanjakson aikana. Asetuksen (EY) N:o 1122/2009 2 artiklan 23 kohdassa tarkoitettuja haettuja tukioikeuksia, joihin liittyy määritelty maa-ala, pidetään käytettyinä.

([1]) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

Jos maatilan tulotukijärjestelmän soveltamiseksi määritetty ala on pienempi kuin ilmoitettu ala, on sovellettava seuraavia säännöksiä sen määrittelemiseksi, mikä osa tukioikeuksista on palautettava kansalliseen varantoon asetuksen (EY) N:o 73/2009 42 artiklan mukaisesti:

a) ilmoitettu pinta-ala on otettava huomioon siten, että ensiksi otetaan huomioon tukioikeudet, joiden arvo on korkein;

b) kyseiselle pinta-alalle jaetaan ensiksi ne tukioikeudet, joiden arvo on korkein, ja sen jälkeen jaetaan tukioikeudet, joiden arvo on seuraavaksi korkein.

2. Viljelijä voi luovuttaa vapaaehtoisesti tukioikeuksia kansalliseen varantoon.

16 artikla

Tukioikeuksien myynnistä suoritettava pidätys

1. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) No 73/2009 43 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi päättää, että se palauttaa kansalliseen varantoon:

a) enintään 30 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta tai tukioikeuksien lukumääränä ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä ilman maa-alaa. Tilatukijärjestelmän kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana 30 prosentin osuus voidaan kuitenkin korvata 50 prosentin osuudella; ja/tai

b) enintään 10 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta tai tukioikeuksien lukumääränä ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä maa-alan kanssa; ja/tai

c) enintään 5 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta ja/tai tukioikeuksina ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä yhdessä koko tilan kanssa.

Jos tukioikeudet myydään joko maa-alan kanssa tai ilman maataloustoimintansa aloittavalle viljelijälle tai jos on kyseessä tukioikeuksien siirtäminen perintönä tai ennakkoperintönä, pidätystä ei tehdä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia vahvistaessaan jäsenvaltio voi eriyttää prosenttiosuuden jossakin 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista tapauksista puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

3. Jos jäsenvaltio, joka on alueellistanut tilatukijärjestelmän asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 48 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, päättää soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä vähennysprosentteja sovelletaan sen jälkeen, kun tukioikeuksien arvosta on vähennetty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 2 tai 3 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 46 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettua alueellista yksikköarvoa vastaava vapautus.

2 jakso

Tukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta

17 artikla

Tukioikeuksien vahvistaminen

1. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, viljelijöille voidaan myöntää tukioikeuksia kansallisesta varannosta tässä jaksossa säädettyjen edellytysten ja kyseisen jäsenvaltion vahvistamin puolueettomin perustein.

2. Jos viljelijä, jolla ei ole lainkaan tukioikeuksia, hakee kansallisesta varannosta myönnettäviä tukioikeuksia, hän voi saada enintään kyseisenä ajankohtana hallussaan olevia (omistamiaan tai vuokraamiaan) hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia.

3. Jos viljelijä, jolla on tukioikeuksia, hakee kansallisesta varannosta myönnettäviä tukioikeuksia, hän voi saada enintään hallussaan olevia sellaisia hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia, joiden osalta hänellä ei ole ennestään tukioikeuksia.

Viljelijän hallussa jo olevan kunkin tukioikeuden yksikköarvoa voidaan korottaa.

4. Kunkin 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetyn tukioikeuden arvo, lukuun ottamatta 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tukioikeuksia, lasketaan jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, myönnettävien tukioikeuksien määrällä.

18 artikla

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 3 kohdan soveltaminen tapauksiin, joissa hehtaareja on vähemmän kuin tukioikeuksia

1. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi erityisesti myöntää tämän artiklan mukaisesti tukioikeuksia kyseisten alueiden viljelijöille näiden pyynnöstä silloin kun viljelijä ilmoittaa, että hänen hallussaan on vähemmän hehtaareja kuin tukioikeuksia, jotka heille on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 43 ja 59 artiklan mukaisesti.

Tällöin viljelijän on luovutettava kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, jotka hänellä on hallussaan tai jotka hän olisi voinut saada, lukuun ottamatta tukioikeuksia, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä.

Tässä asetuksessa 'tukioikeudella' tarkoitetaan ainoastaan tukioikeutta, jonka jäsenvaltio on myöntänyt jäsenvaltion tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna, mikä tahansa tuotantosidonnaisen tuen sisällyttämisvuosi mukaan luettuna.

2. Kansallisesta varannosta myönnettyjen tukioikeuksien lukumäärä on sama kuin viljelijöiden hakuvuonna ilmoittama hehtaarimäärä.

3. Kansallisesta varannosta myönnettyjen tukioikeuksien yksikköarvo lasketaan jakamalla viljelijän viitemäärä hänen ilmoittamiensa hehtaarien määrällä.

4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta viljelijöihin, jotka ilmoittavat vähemmän kuin 50 prosenttia niiden hehtaarien kokonaismäärästä, jotka olivat hänen hallussaan (vuokralla tai omistuksessa) viitekauden aikana.

5. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi ostamalla tai vuokraamalla siirretyt hehtaarit, joita ei korvata vastaavalla määrällä hehtaareita, on sisällytettävä viljelijän ilmoittamiin hehtaareihin.

6. Viljelijän on ilmoitettava kaikki pyynnön esittämisajankohtana hallussaan olevat hehtaarit.

19 artikla

Erityistilanteessa olevia viljelijöitä koskevat yleiset säännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi 'erityistilanteessa olevilla viljelijöillä' tarkoitetaan tämän asetuksen 20–23 artiklassa tarkoitettuja viljelijöitä.

2. Silloin kun erityistilanteessa oleva viljelijä täyttää edellytyksen, jonka mukaan samanaikaisesti sovelletaan kahta tai useampaa 20, 21 ja 22 artiklasta, hän voi saada 17 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti vahvistetun määrän tukioikeuksia, joiden arvo on korkein niistä arvoista, jonka kyseinen viljelijä voi saada soveltamalla erikseen kutakin niistä artikloista, joiden edellytykset hän täyttää.

Jos viljelijä saa myös 22 artiklan mukaisia tukioikeuksia, myönnettävien tukioikeuksien kokonaismäärä ei saa olla suurempi kuin kyseisen artiklan mukaisesti vahvistettu lukumäärä.

3. Jos 20 ja 22 artiklassa tarkoitettu vuokrasopimus päättyy tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta koskevan hakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeen, asianomainen viljelijä voi hakea tukioikeuksiensa vahvistamista vuokrasopimuksen päättymisen jälkeen jäsenvaltion vahvistamaan määräaikaan mennessä, mutta kuitenkin viimeistään tukihakemuksen muuttamiselle seuraavan vuoden osalta vahvistettuna määräpäivänä.

4. Jos jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai vakiintuneen käytännön mukaisesti pitkäaikaisen vuokrasopimuksen määritelmään sisältyvät myös kestoltaan viisi vuotta olevat vuokrasopimukset, ne voivat päättää soveltaa kyseisiin vuokrasopimuksiin 20, 21 ja 22 artiklaa.

20 artikla

Vuokratun maan siirrot

1. Viljelijälle, joka on saanut maksutta tai symboliseen hintaan ostamalla tai vuokraamalla kestoltaan vähintään kuuden vuoden mittaisella vuokrasopimuksella tapahtuneen siirron, perinnön tai ennakkoperinnön kautta haltuunsa tilan tai sen osan, joka oli vuokrattuna kolmannelle henkilölle viitekauden aikana, viljelijältä, joka siirtyi eläkkeelle maataloustoiminnan harjoittamisesta tai kuoli ennen tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta koskevien hakemusten jättöpäivää, voidaan myöntää tukioikeudet jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, hehtaarimäärällä, joka saa olla enintään yhtä suuri kuin kyseisen viljelijän haltuunsa saaman tilan tai sen osan hehtaarien lukumäärä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu viljelijä voi olla kuka tahansa henkilö, joka saa haltuunsa 1 kohdassa tarkoitetun tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperintönä.

21 artikla

Investoinnit

1. Jäsenvaltio voi korottaa tukioikeuksien arvoa tai myöntää tukioikeuksia viljelijöille, jotka ovat tehneet investointeja alalla, joka sisällytetään tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 4 luvun mukaisesti, puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja perusteita vahvistaessaan otettava huomioon asianomainen viitekausi ja/tai muut asianomaisen alan sisällyttämisessä käytetyt perusteet.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin silloin kun yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltaminen lopetetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 122 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Vuokratun maan vuokraaminen ja ostaminen

1. Jos viljelijä on vuokrannut tilatukijärjestelmän käyttöönottoa koskevan viitekauden päättymisen ja 15 päivän toukokuuta 2004 välisenä aikana, jos tilatukijärjestelmä on otettu käyttöön ennen vuotta 2009, tai ennen 31 päivää tammikuuta 2009, jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 3 lukua, vähintään kuudeksi vuodeksi tilan tai sen osan eikä vuokrasopimuksen ehtoja voida tarkistaa, hänelle myönnettävät tukioikeudet lasketaan jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, enintään kyseisen viljelijän vuokraamien hehtaarien määrää vastaavalla hehtaariluvulla.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja perusteita vahvistaessaan otettava huomioon erityisesti tapaukset, joissa viljelijöillä ei ole käytettävissään muita kuin vuokrattuja hehtaareita.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan viljelijöihin, jotka ovat joko ennen tilatukijärjestelmän käyttöönottoa tai ennen 15 päivää toukokuuta 2004, jos tilatukijärjestelmä on otettu käyttöön ennen vuotta 2009, tai ennen 31 päivää tammikuuta 2009, jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 3 lukua, ostaneet tilan tai sen osan, jonka maa-ala oli vuokrattuna asianomaisella viitekaudella, ja jotka aloittavat tai laajentavat maataloustoimintansa yhden vuoden kuluessa vuokrasopimuksen päättymisestä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa 'vuokratulla maalla' tarkoitetaan maata, joka oli hankinnan tapahtuessa tai sen jälkeen vuokrattuna sopimuksella, jota ei ole koskaan uusittu, paitsi jos uusiminen on johtunut lakisääteisestä velvollisuudesta.

23 artikla

Hallinnolliset määräykset ja tuomioistuimen päätökset

Jos viljelijä saa tuomioistuimen lopullisen päätöksen tai jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen lopullisen hallinnollisen määräyksen nojalla oikeuksia tukioikeuksiin tai olemassa olevien tukioikeuksien arvon korotukseen, viljelijälle on myönnettävä kyseisessä päätöksessä tai määräyksessä vahvistettu määrä tukioikeuksia ja niiden arvon korotuksia jäsenvaltion vahvistamana päivämääränä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin tilatukijärjestelmässä jätettävän hakemuksen viimeinen jättöpäivä, joka seuraa päätöksen tai määräyksen antopäivää, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 ja/tai 35 artiklan soveltaminen.

3 jakso

Alueellinen hallinnointi

24 artikla

Alueelliset varannot

1. Jäsenvaltiot voivat hallinnoida kansallista varantoa alueellisella tasolla.

Tällöin jäsenvaltioiden on jaettava kansallisella tasolla käytettävissä olevat määrät alueelliselle tasolle kokonaan tai osittain puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

2. Eri alueille jaetut määrät voidaan myöntää ainoastaan kunkin kyseisen alueen sisällä, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tapauksia tai tapauksia, joissa jäsenvaltio haluaa soveltaa kyseisen asetuksen 41 artiklan 2 kohtaa.

III OSASTO

TUKIOIKEUKSIEN MYÖNTÄMINEN

1 LUKU

Yleiset säännökset

25 artikla

Hakemukset

1. Viljelijän hakemuksen perusteella myönnettyjen tukioikeuksien arvo ja lukumäärä tai arvon korotus voivat olla alustavia. Lopullinen arvo ja lukumäärä vahvistetaan viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta tai tuotantosidonnaisen tuen tilatukijärjestelmään sisällyttämistä seuraavan vuoden 1 päivänä huhtikuuta, sen jälkeen kun on tehty asetuksen (EY) N:o 73/2009 20 artiklan mukaiset tarkastukset.

2. Viljelijä voi jättää tilatukihakemuksia väliaikaisten tukioikeuksien perusteella, tai jos jäsenvaltio soveltaa 26 ja 27 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, kyseisissä artikloissa tarkoitettujen sopimuslausekkeiden kautta saatujen tukioikeuksien perusteella, sen kuitenkaan estämättä tukioikeuksien lopullista vahvistamista.

3. Hakijan on osoitettava jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla, että hän on tukioikeuksia koskevan hakemuksen jättämisajankohtana viljelijä asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

4. Jäsenvaltio voi päättää vahvistaa tilan maatalousmaan vähimmäiskoon, jolle voidaan pyytää tukioikeuksien vahvistamista. Vähimmäiskoko ei kuitenkaan saa ylittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettua rajaa.

Vähimmäiskokoa ei vahvisteta asetuksen (EY) N:o 73/2009 60 tai 65 artiklassa tarkoitetuille erityistukioikeuksille kyseisen asetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

26 artikla

Myyntisopimuksia koskeva lauseke

1. Jos viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden tai tuotantosidonnaisen tuen tilatukijärjestelmään sisällyttämisvuoden hakemusten viimeisenä jättöpäivänä tehdyssä tai muutetussa myyntisopimuksessa määrätään, että tila kokonaisuudessaan tai sen osa myydään kokonaisuudessaan tai osittain yhdessä siirretyn tilan tai sen osan hehtaarien perusteella vahvistettavien tukioikeuksien tai niiden arvon korotuksen kanssa, jäsenvaltio voi pitää myyntisopimusta tukioikeuksien siirtona maa-alan kanssa.

2. Myyjän on haettava tukioikeuksia tai niiden arvon korotusta liittämällä hakemukseensa jäljennös myyntisopimuksesta ja ilmoittamalla ne tuotantoyksiköt ja hehtaarimäärät, joita vastaavat tukioikeudet hän aikoo siirtää.

3. Jäsenvaltio voi sallia, että ostaja pyytää myyjän puolesta ja tämän nimenomaisella suostumuksella tukioikeuksia tai niiden arvon korotusta. Tällöin jäsenvaltion on tarkastettava, täyttääkö myyjä siirtopäivänä tukikelpoisuusperusteet ja erityisesti 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun edellytyksen. Ostajan on jätettävä tilatukijärjestelmää koskeva tukihakemus ja liitettävä hakemukseensa jäljennös myyntisopimuksesta.

4. Jäsenvaltio voi vaatia, että myyjän ja ostajan hakemukset jätetään yhdessä tai että myöhemmin jätetyssä hakemuksessa viitataan ensin jätettyyn hakemukseen.

27 artikla

Vuokrasopimuksia koskeva lauseke

1. Vuokrasopimukseen sisältyvää lauseketta, jossa määrätään enintään vuokrattujen hehtaareiden lukumäärää vastaavien tukioikeuksien siirtämisestä, pidetään seuraavissa tapauksissa asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tukioikeuksien vuokraamisena maa-alan kanssa:

a) viljelijä on vuokrannut tilansa tai osan siitä toiselle viljelijälle viimeistään hakemusten jättöpäivänä tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna tai tuotantosidonnaisen tuen tilatukijärjestelmään sisällyttämisvuonna;

b) vuokrasopimus päättyy tilatukijärjestelmää koskevien hakemusten viimeisen jättöpäivän jälkeen; ja

c) viljelijä päättää vuokrata tukioikeutensa samalle viljelijälle, jolle hän on vuokrannut tilansa tai sen osan.

2. Vuokranantajan on pyydettävä tukioikeuksia tai niiden arvon korotusta liittämällä hakemukseensa jäljennös vuokrasopimuksesta sekä ilmoittamalla hehtaarimäärä, jota vastaavat tukioikeudet hän aikoo vuokrata.

3. Vuokraajan on jätettävä tilatukijärjestelmää koskeva tukihakemus ja liitettävä hakemukseensa jäljennös vuokrasopimuksesta.

4. Jäsenvaltio voi vaatia, että vuokraajan ja vuokranantajan hakemukset jätetään yhdessä tai että myöhemmin jätetyssä hakemuksessa viitataan ensin jätettyyn hakemukseen.

2 LUKU

Tilatukijärjestelmän täytäntöönpano uusissa jäsenvaltioissa, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää

28 artikla

Yleiset säännökset

1. Jollei tässä luvussa muuta säädetä, tätä asetusta sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.

2. Tässä asetuksessa olevia viittauksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklaan pidetään viittauksina kyseisen asetuksen 57 artiklaan.

3. Uusi jäsenvaltio voi asetuksen (EY) N:o 73/2009 57 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi vahvistaa edustavan kauden, joka edeltää tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta.

4. Tämän asetuksen viittauksia ”viitekauteen” pidetään viittauksina tilatukijärjestelmän ensimmäiseen soveltamisvuoteen tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettuun viitekauteen.

29 artikla

Tukioikeuksien ensimmäinen jako

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi uuden jäsenvaltion on vahvistettava kyseisessä kohdassa tarkoitettu tukikelpoisten hehtaarien määrä tukioikeuksien vahvistamiseksi tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoitettujen hehtaarien määrän perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen asetuksen 59 artiklan 3 kohdan soveltamista.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, uusi jäsenvaltio voi vahvistaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tukikelpoisten hehtaarien määrän tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltäneen vuoden osalta ilmoitettujen hehtaarien määrän perusteella.

Jos viljelijöiden tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittama tukikelpoisten hehtaarien määrä on alhaisempi kuin ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistettu tukikelpoisten hehtaarien määrä, uusi jäsenvaltio voi jakaa uudelleen, kokonaan tai osittain, ilmoittamattomia hehtaareja vastaavat määrät, joilla täydennetään tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna jaettuja tukioikeuksia. Täydennysosa lasketaan jakamalla kyseinen määrä jaettujen tukioikeuksien lukumäärällä.

3. Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävästä kalenterivuodesta alkaen tunnistaa tukikelpoiset viljelijät, vahvistaa alustavasti kyseisessä kohdassa tarkoitetut hehtaarimäärät ja tarkistaa alustavasti tämän asetuksen 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset.

Tukioikeuksien arvo lasketaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan mukaisesti jaettujen tukioikeuksien kokonaismäärällä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen asetuksen 61 artiklan soveltamista.

4. Viljelijälle on annettava alustavat tukioikeudet tiedoksi vähintään kuukausi ennen asetuksen (EY) N:o 73/2009 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemukselle vahvistettua määräpäivää.

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun nautayksikköinä (NY) ilmaistun maataloustoiminnan laskemiseksi viljelijällä jäsenvaltion vahvistamana ajanjaksona olleiden eläinten lukumäärä muutetaan nautayksiköiksi 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn muuntotaulukon avulla. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen maataloustoiminnan tarkastamiseksi sovelletaan 14 artiklan 4, 5 ja 6 kohtaa.

3 LUKU

Tuotantosidonnaisen tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

1 jakso

Hedelmä- ja vihannesalan sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

30 artikla

Yleiset säännöt

1. Tukioikeuksien määrän vahvistamiseksi ja määrittelemiseksi osana hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevaa A jaksoa, jollei tämän asetuksen 31 artiklasta ja, jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, tämän asetuksen 32 artiklasta muuta johdu.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 40 artiklaa sovelletaan tarvittaessa kaikkien niiden tukioikeuksien arvoon, jotka olivat voimassa ennen hedelmien ja vihannesten tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään, ja hedelmien ja vihannesten tuelle laskettuihin viitemääriin.

3. Tämän asetuksen soveltamiseksi hedelmä- ja vihannesalalla tilatukijärjestelmän ensimmäinen soveltamisvuosi on vuosi, jona jäsenvaltio vahvistaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevassa A jaksossa tarkoitetut määrät ja tukikelpoiset hehtaarit, ottaen huomioon kyseisen kohdan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu vapaaehtoinen kolmen vuoden siirtymäkausi.

31 artikla

Erityiset säännöt

1. Jos viljelijällä ei tukioikeuksien vahvistamista koskevaan viimeiseen hakupäivään mennessä ole tukioikeuksia tai jos hänellä on ainoastaan erityistukioikeuksia, hän saa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan A jakson mukaisesti hedelmien ja vihannesten osalta lasketut tukioikeudet.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos viljelijä on vuokrannut tukioikeuksia tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden ja hedelmä- ja vihannesalan tilatukijärjestelmään sisällyttämisvuoden välisenä aikana.

2. Jos viljelijälle on myönnetty tai hän on ostanut tai saanut tukioikeuksia tukioikeuksien vahvistamista koskevaan viimeiseen hakupäivään mennessä, hänen tukioikeuksiensa arvo ja määrä lasketaan uudelleen seuraavasti:

a) tukioikeuksien lukumäärä vastaa viljelijän hallussa olevien tukioikeuksien lukumäärää korotettuna sillä hehtaarimäärällä, joka on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan A jakson 3 kohdan mukaisesti hedelmille ja vihanneksille, ruokaperunoille ja taimitarhoille;

b) arvo saadaan jakamalla viljelijän hallussa olevien tukioikeuksien yhteenlaskettu arvo ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan A jakson 2 kohdan mukaisesti hedelmien ja vihannesten tuelle laskettu viitemäärä tämän kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetulla lukumäärällä.

Tässä kohdassa tarkoitetussa laskennassa ei oteta huomioon erityistukioikeuksia.

3. Ennen tilatukihakemuksen jättöpäivää toisille vuokratut tukioikeudet otetaan huomioon 2 kohdassa tarkoitetussa laskennassa. Tukioikeudet, jotka on vuokrattu toisille 27 artiklassa tarkoitetun sopimuslausekkeen perusteella, on kuitenkin otettava huomioon tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa laskennassa ainoastaan, jos vuokraedellytyksiä voidaan muuttaa.

32 artikla

Alueellinen täytäntöönpano

1. Jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, viljelijälle myönnetään tukioikeuksien määrä, joka vastaa hedelmien ja vihannesten sekä ruokaperunoiden viljelyalana ja taimitarhoina olevien uusien tukikelpoisten hehtaarien määrää, jotka hän on ilmoittanut vuoden 2008 yhtenäishakemuksessaan.

Tukioikeuksien arvo on laskettava puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat hedelmien ja vihannesten sekä ruokaperunoiden ja taimitarhojen osalta vahvistaa tukioikeuksien lisämäärän viljelijää kohden puolueettomin perustein asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan A jakson mukaisesti.

2 jakso

Viini

1 alajakso

Siirtyminen viinialan tukiohjelmista tilatukijärjestelmään

33 artikla

Yleiset säännöt

1. Tukioikeuksien määrän vahvistamiseksi ja määrittelemiseksi silloin kun siirrytään viinialan tukiohjelmista tilatukijärjestelmään sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevaa C jaksoa, jollei tämän asetuksen 34 artiklasta ja, jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 tai 71 f artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 47 tai 58 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, tämän asetuksen 35 artiklasta muuta johdu.

2. Jäsenvaltiot voivat tunnistaa tukikelpoiset viljelijät 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen jakaakseen tukioikeudet, jotka seuraavat siirtymisestä viinin tukiohjelmista tilatukijärjestelmään.

3. Tämän asetuksen 18 artiklan soveltamiseksi viinialalla tilatukijärjestelmän ensimmäinen soveltamisvuosi on vuosi, jona jäsenvaltio määrittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevassa C jaksossa tarkoitetut määrät ja tukikelpoiset hehtaarit.

34 artikla

Erityiset säännöt

1. Jos viljelijällä ei tämän asetuksen mukaisesti vahvistettuun tukioikeuksien vahvistamista koskevaan viimeiseen hakupäivään mennessä ole tukioikeuksia tai jos hänellä on ainoastaan erityistukioikeuksia, hän saa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan C jakson mukaisesti viinin osalta lasketut tukioikeudet.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos viljelijä on vuokrannut tukioikeuksia tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden ja tukiohjelmista poissiirtymisvuoden välisenä aikana.

2. Jos viljelijälle on jaettu tai hän on ostanut tai saanut tukioikeuksia tämän asetuksen mukaisesti vahvistettuun tukioikeuksien vahvistamista koskevaan viimeiseen hakupäivään mennessä, hänen tukioikeuksiensa arvo ja lukumäärä lasketaan uudelleen seuraavasti:

a) tukioikeuksien lukumäärä vastaa viljelijän hallussa olevien tukioikeuksien lukumäärää, korotettuna sillä hehtaarimäärällä, joka on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan C jakson mukaisesti;

b) arvo saadaan jakamalla viljelijän hallussa olevien tukioikeuksien yhteenlaskettu arvo ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan C jakson mukaisesti laskettu viitemäärä tämän kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetulla lukumäärällä.

Tässä kohdassa tarkoitetussa laskennassa ei oteta huomioon erityistukioikeuksia.

3. Ennen tämän asetuksen mukaisesti vahvistettua tilatukihakemuksen viimeistä jättöpäivää toisille vuokratut tukioikeudet otetaan huomioon 2 kohdassa tarkoitetussa laskennassa.

35 artikla

Alueellinen täytäntöönpano

1. Jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 tai 71 f artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 47 tai 58 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, viljelijälle myönnetään tukioikeuksien määrä, joka vastaa viininviljelyksessä olevien uusien tukikelpoisten hehtaarien määrää, jotka hän on ilmoittanut vuoden 2009 yhtenäishakemuksessaan.

Tukioikeuksien arvo on laskettava puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa tukioikeuksien määrän viljelijää kohden puolueettomin perustein asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan C jakson mukaisesti.

2 alajakso

Raivaus

36 artikla

Alueellinen keskiarvo

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan B jakson mukaisten tukioikeuksien arvon määrittämiseksi jäsenvaltion on vahvistettava alueellinen keskiarvo asianmukaisella alueellisella tasolla. Alueellinen keskiarvo on vahvistettava jäsenvaltioiden asettamana ajankohtana. Sitä voidaan tarkistaa vuosittain. Se perustuu kyseisen alueen viljelijöille myönnettyjen tukioikeuksien arvoon. Sitä ei saa eriyttää tuotantoalojen mukaan.

IV OSASTO

ERITYISTUKI

1 LUKU

Yleiset säännöt

37 artikla

Tukikelpoisuus erityistukitoimenpiteiden osalta

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava erityistukitoimenpiteitä varten tukikelpoisuusperusteet asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetyissä rajoissa ja tässä osastossa säädetyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on pantava tämä osasto ja erityisesti edellä oleva 1 kohta täytäntöön puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

38 artikla

Tuen johdonmukaisuus ja kasautuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien seikkojen keskinäinen johdonmukaisuus:

a) erityistukitoimenpiteet ja muilla yhteisön tukivälineillä täytäntöön pannut toimenpiteet;

b) erilaiset erityistukitoimenpiteet;

c) erityistukitoimenpiteet ja valtiontuilla rahoitetut toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, etteivät erityistukitoimenpiteet vaikuta haittaavasti muilla yhteisön tukivälineillä tai valtiontuella täytäntöön pantaviin toimenpiteisiin.

2. Jos erityistukitoimenpiteen mukaista tukea voidaan myöntää myös muilla yhteisön tukivälineillä täytäntöönpantavien toimenpiteiden tai muiden erityistukitoimenpiteiden osana, jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelijä voi saada tukea tiettyyn toimeen ainoastaan yhdestä tällaisesta toimenpiteestä.

39 artikla

Tukitoimenpiteiden edellytykset

1. Erityistukitoimenpiteet eivät saa korvata pakollisten velvoitteiden, etenkään asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II säädettyjen lakisääteisten hoitovaatimusten ja liitteessä III säädettyjen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamista eivätkä muiden asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista.

2. Erityistukitoimenpiteitä ei saa käyttää verojen rahoitukseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden täytäntöön panemat erityistukitoimenpiteet voidaan varmentaa ja niitä voidaan valvoa.

2 LUKU

Erityiset säännöt

40 artikla

Tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta

Jäsenvaltioiden on määriteltävä tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta ja joista maksettavasta vuotuisesta lisätuesta säädetään asetuksen (EY) 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa. Näistä tietyistä maatalouden muodoista on saatava huomattavia ja mitattavissa olevia ympäristöhyötyjä.

41 artikla

Maataloustuotteiden laadun parantaminen

Maataloustuotteiden laadun parantamisen vuotuinen lisätuki, josta säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa, voi erityisesti auttaa viljelijöitä

a) täyttämään edellytykset, joita vaaditaan osallistuttaessa yhteisön elintarvikkeiden laatujärjestelmiin, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainituissa säädöksissä sekä komission asetuksissa (EY) N:o 1898/2006 [1], (EY) N:o 1216/2007 [2], (EY) N:o 889/2008 [3] ja (EY) N:o 114/2009 [4]; tai

b) osallistumaan yksityisiin tai kansallisiin elintarvikkeiden laatujärjestelmiin.

Jos erityistukitoimenpiteitä myönnetään ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi, komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 [5] 22 artiklan 2 kohdan vaatimuksia sovelletaan soveltuvin osin.

42 artikla

Maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetyn, maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen tarkoitetun viljelijöille maksettavan vuotuisen lisätuen tarkoituksena on oltava kannustaa viljelijöitä parantamaan maataloustuotteidensa kaupan pitämistä antamalla tuotteista tai niiden tuotantomenetelmistä parempaa tietoa ja/tai markkinoimalla niiden laatua tai ominaispiirteitä.

2. Asetuksen (EY) N:o 501/2008 4, 5 ja 6 artiklaa sekä liitteitä I ja II sovelletaan soveltuvin osin.

43 artikla

Eläinten hyvinvointia koskevien tiukennettujen vaatimusten soveltaminen

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädettyä eläinten hyvinvointia koskevia tiukempia vaatimuksia soveltaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

a) maatalouden muoto;

b) maatilan koko eläintiheyden tai eläinten ja työntekijöiden lukumäärän perusteella; ja

c) käytössä oleva tilanhoitojärjestelmä.

2. Tiukemmat eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset ylittävät sovellettavissa yhteisön ja kansallisissa lainsäädännöissä, erityisesti asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II olevassa C kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä, säädetyt vähimmäisvaatimukset. Näihin käytäntöihin voivat kuulua asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut parannetut standardit.

---

[1] EUVL L 369, 23.12.2006, s. 1.
[2] EUVL L 275, 19.10.2007, s. 3.
[3] EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1.
[4] EUVL L 38, 7.2.2009, s. 26.
[5] EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15.

44 artikla

Erityiset maatalousalan toimet, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa säädettyjä erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

a) ympäristötavoitteet alueella, jolla toimenpide toteutetaan, ja

b) muista yhteisön tukivälineistä tai muista erityistukitoimenpiteistä jo myönnetty tuki tai valtiontuki.

2. Asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 2–6, 8, 9 ja 13 kohtaa sekä 48 ja 53 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaan erityistukeen.

3. Komissio arvioi, ovatko jäsenvaltioiden sille ilmoittamat erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten ehdotetut toimenpiteet, asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja tämän asetuksen mukaisia.

Jos komissio katsoo, että ehdotetut toimenpiteet ovat näiden säännösten mukaisia, se hyväksyy toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 2 kohdan a kohdan ii alakohdan nojalla neljän kuukauden kuluessa siitä, kun säädetyt tiedot on toimitettu tämän asetuksen 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos komissio katsoo, etteivät ehdotetut toimenpiteet ole näiden säännösten mukaisia, se pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan toimenpiteitä ja ilmoittamaan niistä komissiolle. Komissio hyväksyy toimenpiteet, jos se katsoo, että tarkistukset on tehty asianmukaisesti.

45 artikla

Erityishaitat, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudan- ja vasikanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudan- ja vasikanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristöllisesti herkillä alueilla taikka näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvia maatalouden muotoja harjoitettaessa, maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on määriteltävä taloudellisesti ja/tai ympäristöllisesti herkät alueet ja/tai tukikelpoiset taloudellisesti haavoittuvat maatalouden muodot ottaen erityisesti huomioon asianomaiset tuotantorakenteet ja -olosuhteet.

2. Erityistukea ei saa liittää markkinahintojen vaihteluun eikä se saa vastata hinnanerokorvausjärjestelmää.

46 artikla

Alueet, joilla sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä erityistukea koskevien toimenpiteiden tukikelpoisuusedellytyksissä alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia, jotta varmistetaan, ettei maata jätetä viljelemättä ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat, on erityisesti

a) mainittava, miten tukikelpoisten viljelijöiden tilakohtaiset viitemäärät vahvistetaan, ja

b) mainittava rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmat ja/tai niiden hyväksymisedellytykset.

2. Jos viljelijä, jolla ei ole lainkaan tukioikeuksia, hakee 1 kohdassa tarkoitettua tukea, hän voi saada enintään kyseisenä ajankohtana hallussaan olevia (omistamiaan tai vuokraamiaan) hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia.

Jos viljelijä, jolla on tukioikeuksia, hakee 1 kohdassa tarkoitettua tukea, hän voi saada enintään kyseisenä ajankohtana niitä hallussaan olevia hehtaareja, joihin hänellä ei ole tukioikeuksia, vastaavan määrän tukioikeuksia.

Viljelijän hallussa jo olevan kunkin tukioikeuden yksikköarvoa voidaan korottaa.

Kunkin tämän kohdan mukaisesti, kolmatta alakohtaa lukuun ottamatta, saadun tukioikeuden arvo lasketaan jakamalla jäsenvaltion vahvistama tilakohtainen viitearvo toisessa alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien määrällä.

3. Hehtaarikohtaisen määrän korotus asetuksen (EY) N:o 73/2009 131 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä vahvistetaan jakamalla viljelijän viitemäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien määrällä, jotka viljelijä ilmoittaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei erityishaitoista, joita aiheutuu viljelijöille alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia ja joista myönnetään erityistukea, saa korvausta samaan tarkoitukseen muiden tällaisten ohjelmien perusteella.

47 artikla

Sato-, eläin- ja kasvivakuutus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joilla sato-, eläin- ja kasvivakuutussopimusten maksuihin voidaan myöntää erityistukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun mukaisesti.

2. Sopimuksissa on vahvistettava

a) vakuutuksen piiriin kuuluvat riskit;

b) vakuutuksen kattamat taloudelliset tappiot; ja

c) maksettu vakuutusmaksu ilman veroja.

3. Sopimukset saavat kattaa vain yhden vuoden tuotannon. Jos sopimuskausi jakautuu kahdelle kalenterivuodelle, jäsenvaltion on varmistettava, ettei samasta sopimuksesta makseta korvausta kahdesti.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joita noudatetaan laskettaessa viljelijän keskimääräisen vuosituotannon tuhoja asetuksen (EY) N:o 73/2009 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Viljelijän on ilmoitettava jäsenvaltiolle joka vuosi vakuutuksensa numero ja annettava jäljennös sopimuksesta ja todiste vakuutusmaksun maksamisesta.

48 artikla

Eläin- ja kasvitauteihin sekä ympäristövahinkoihin liittyvät keskinäiset rahastot

1. Säännöissä, jotka jäsenvaltiot määrittelevät asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 9 kohdan mukaisesti keskinäisille rahastoille, jotka voivat saada taloudellista korvausta kyseisen asetuksen 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin eläin- ja kasvitauteihin ja ympäristövahinkoihin, on erityisesti oltava

a) keskinäisten rahastojen rahoitusehdot;

b) eläin- tai kasvitautien esiintymät taikka ympäristövahingot, joista voidaan maksaa korvausta viljelijälle, ja tarvittaessa maantieteellinen rajaus;

c) perusteet sen arvioimiseksi, onko viljelijöille aiheellista maksaa korvauksia tietyn tapahtuman vuoksi;

d) menetelmät asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti taloudellisiksi tappioiksi luettavien lisäkustannusten laskemiseksi;

e) asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten kustannusten laskutapa;

f) niiden kustannusten rajoitukset, joille voidaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan mukaisesti hakea taloudellista tukea;

g) keskinäisten rahastojen kansallisen lain mukainen hyväksymismenettely;

h) menettelysäännöt; ja

i) sääntöjen noudattamistarkastukset ja tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvät menettelyt, joita sovelletaan keskinäiseen rahastoon sen hyväksymisen jälkeen.

2. Jos keskinäisen rahaston maksaman taloudellisen tuen lähde on kaupallinen laina, sen vähimmäiskesto saa olla yksi vuosi ja enimmäiskesto viisi vuotta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden viljelijäväestö saa tiedon

a) kaikista hyväksytyistä keskinäisistä rahastoista;

b) ehdoista, joilla johonkin tiettyyn keskinäiseen rahastoon liitytään; ja

c) keskinäisten rahastojen rahoitusjärjestelyistä.

49 artikla

Erityistukitoimenpiteiden rahoitusta koskevat säännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetut määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä III.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat pyytää minkä tahansa kalenterivuoden 1 päivään elokuuta mennessä vuodesta 2010 alkaen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määrien tarkistusta, jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua laskutapaa soveltamalla saatu määrä kyseisenä varainhoitovuonna eroaa enemmän kuin 20 prosenttia tämän asetuksen liitteessä III vahvistetusta määrästä.

Komission antamaa tarkistettua määrää sovelletaan pyyntöä seuraavasta kalenterivuodesta.

V OSASTO

TIEDONANNOT JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tiedonannot

50 artikla

Päätöksistä ilmoittaminen

1. Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 38 artiklassa, 41 artiklan 2–5 kohdassa, 45 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 46 artiklan 1 ja 3 kohdassa,

47 artiklan 1–4 kohdassa, 48 ja 49 artiklassa, 51 artiklan 1 kohdassa ja 67 artiklassa sekä tämän asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, sen on ilmoitettava komissiolle tehdyn päätöksen yksityiskohdat ja valitun vaihtoehdon soveltamisesta tehdyn päätöksen perustelut ja puolueettomat perusteet seuraavasti:

a) vuoteen 2010 sovellettavien päätöksen osalta kahden viikon kuluessa

   i) tämän asetuksen voimaantulopäivästä; tai

   ii) päätöksen tekopäivänä, jos se on myöhäisempi kuin tämän asetuksen voimaantulopäivä; ja

b) muissa tapauksissa viimeistään 1 päivänä elokuuta 2010.

Jos jäsenvaltio tekee asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2–5 kohdassa säädettyjen mahdollisuuksien käytöstä uuden päätöksen, sen on ilmoitettava komissiolle tehdyn päätöksen yksityiskohdat ja valitun vaihtoehdon soveltamisesta tehdyn päätöksen perustelut ja puolueettomat perusteet kahden viikon kuluessa päätöksen tekemisestä.

2. Jos uusi jäsenvaltio aikoo lopettaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisen asetuksen (EY) N:o 73/2009 122 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sen on toimitettava komissiolle viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävänä 1 päivänä elokuuta tiedot tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta, kyseisen asetuksen 55 artiklan 3 kohdan, 57 artiklan 3–6 kohdan, 59 artiklan 3 kohdan sekä 61 artiklan mukaiset mahdollisuudet mukaan luettuina, sekä päätöksentekoa koskevista puolueettomista perusteista.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään tukitoimenpiteen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta erityistukitoimenpiteet, joita ne aikovat soveltaa.

Tiedot on annettava liitteessä IV olevan A osan mukaisesti muista paitsi erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä erityistukitoimenpiteistä, joita koskevat tiedot annetaan kyseisessä liitteessä olevan B osan mukaisesti.

51 artikla

Tilastot ja raportit

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi sähköisesti komissiolta saatavalla lomakkeella seuraavat tiedot:

1. viimeistään asianomaisen vuoden 1 päivänä syyskuuta

   a) kuluvan vuoden tilatukihakemusten kokonaismäärä, tukioikeuksien kokonaismäärä ja niihin liittyvien tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärä; jos tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, kyseiset tiedot on eriteltävä alueittain. Tiedot tilatukijärjestelmän ensimmäiseltä soveltamisvuodelta perustuvat väliaikaisiin tukioikeuksiin;

   b) jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan mukaisia toimenpiteitä, jäsenvaltioiden on ilmoitettava kunkin toimenpiteen ja tapauksen mukaan alan osalta kuluvalle vuodelle haetun tuen kokonaismäärä;

2. viimeistään seuraavan vuoden 1 päivänä toukokuuta tilatukijärjestelmän ensimmäiseltä soveltamisvuodelta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot, jotka perustuvat lopullisiin tukioikeuksiin;

3. viimeistään seuraavan vuoden 15 päivänä syyskuuta

   a) tiettynä vuonna aktivoitujen tai ei-aktivoitujen olemassa olevien tukioikeuksien kokonaisarvo ja aktivointia varten tarvittavien hehtaarien lukumäärä. Jos tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, kyseiset tiedot on eriteltävä tukioikeuksittain ja alueittain;

   b) lopulliset tiedot edelliselle vuodelle hyväksyttyjen tilatukihakemusten kokonaismäärästä ja vastaavasti myönnettyjen tukien kokonaismäärästä sen jälkeen, kun on tarvittaessa sovellettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 ja 9 artiklassa, 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 21, 22 ja 23 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä, sekä edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta kansallisessa varannossa jäljellä olevien määrien yhteissummasta ja vastaavien tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä; jos tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, kyseiset tiedot on eriteltävä alueittain;

   c) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan osalta edelliseltä vuodelta tuensaajien kokonaismäärä ja niiden tukien määrä, jotka on myönnetty kullekin toimenpiteelle ja tapauksen mukaan kullekin asianomaiselle alalle; ja

   d) vuosikertomus, joka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan täytäntöönpanosta ja jossa on oltava tämän asetuksen liitteessä V luetellut tiedot;

4. viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2012 kertomus vuosina 2009, 2010 ja 2011 täytäntöön pannuista erityistukitoimenpiteistä, niiden vaikutuksista jäsenvaltioiden tavoitteisiin ja täytäntöönpanossa mahdollisesti ilmenneistä ongelmista.

2 LUKU

Loppusäännökset

52 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 795/2004 ja (EY) N:o 639/2009.

Niitä sovelletaan kuitenkin edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2010 alkaviin palkkiokausiin.

53 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010, lukuun ottamatta 11 artiklan 2 kohtaa ja 50 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, joita sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä lokakuuta 2009.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE I

Luettelo 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetuista peltokasveista

CN-koodi	ja kuvaus
I. VILJAT	
1001 10 00	Durumvehnä
1001 90	Muu vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, ei kuitenkaan durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi
II. ÖLJYKASVIEN SIEMENET	
1201 00	Soijapavut
ex 1205 00	Rapsin siemenet
ex 1206 00 10	Auringonkukan siemenet
III. VALKUAISKASVIT	
0713 10	Herneet
0713 50	Härkäpavut
ex 1209 29 50	Makeat lupiinit
IV. PELLAVA	
ex 1204 00	Pellavansiemenet (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Kuiduntuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (*Linum usitatissimum* L.)
V. HAMPPU	
ex 5302 10 00	Kuiduntuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu hamppu (*Cannabis sativa* L.)

LIITE II

11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päivämäärät

Jäsenvaltio ja alueet	Päivämäärä
Espanja: Kastilia-La Mancha	1. kesäkuuta
Espanja: Aragonia, Asturias, Baleaarit, Kantabria, Kastilia ja León, Katalonia, Galicia, Madrid, Murcia, Baskimaa, La Rioja, Valencia	1. heinäkuuta
Espanja: Andalusia	1. syyskuuta
Espanja: Extremadura	15. syyskuuta
Espanja: Navarra	15. elokuuta
Ranska: Aquitaine, Midi-Pyrénées ja Languedoc-Roussillon	1. heinäkuuta
Ranska: Alsace, Auvergne, Bourgogne, Bretagne, Centre, Champagne-Ardenne, Corse, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lorraine, Nord-Pas-de-Calais, Basse-Normandie, Haute-Normandie, Pays-de-la-Loire (lukuun ottamatta Loire-Atlantiquen ja Vendéen departementteja), Picardie, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte-d'Azur ja Rhône-Alpes	15. heinäkuuta
Ranska: Loire-Atlantiquen ja Vendéen departementit	15. lokakuuta
Itävalta	30. kesäkuuta

LIITE III

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketut 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut määrät

(milj. euroa)

Belgia	8,6
Tanska	15,8
Saksa	42,6
Irlanti	23,9
Kreikka	74,3
Espanja	144,4
Ranska	97,4
Italia	144,9
Luxemburg	0,8
Malta	0,1
Alankomaat	31,7
Itävalta	11,9
Portugali	21,7
Suomi	4,8
Slovenia	2,4
Ruotsi	13,9
Yhdistynyt kuningaskunta	42,8

LIITE IV

Komissiolle 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot

A OSA

Kaikista erityistukitoimenpiteistä paitsi erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä toimenpiteistä

a) toimenpiteen nimi ja viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan asianmukaiseen säännökseen;

b) kunkin toimenpiteen kuvaus, jossa mainitaan ainakin

   i) asianomaiset alat,

   ii) toimenpiteen kesto,

   iii) toimenpiteen tavoitteet,

   iv) sovellettavat tukikelpoisuusehdot,

   v) ohjeellinen tukitaso,

   vi) toimenpiteeseen varattu kokonaismäärä,

   vii) toimenpiteen määrärahojen enimmäismäärän vahvistamiseen tarvittavat tiedot, ja

   viii) toimenpiteen rahoituslähde;

c) yhteisön tukijärjestelmiin tai valtiontuilla rahoitettuihin toimenpiteisiin erityistukitoimenpiteen alalla tai sektorilla kuuluvat toimenpiteet ja tarvittaessa niiden välinen rajanjako;

d) tarvittaessa kuvaus seuraavista:

   i) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta,

   ii) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetut tiukemmat eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset,

   iii) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut taloudellisesti haavoittuvat ja/tai ympäristöllisesti herkät alueet ja/tai näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvat maatalouden muodot,

   iv) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmat.

B OSA

Kaikista erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä erityistukitoimenpiteistä

a) toimenpiteen nimi;

b) toimenpiteen kattama maantieteellinen alue;

c) kuvaus ehdotetusta toimenpiteestä ja odotettu ympäristövaikutus suhteessa ympäristöllisiin tarpeisiin ja painopisteisiin ja erilaisiin todennettaviin tavoitteisiin;

d) tukitoimien, soveltamisalan ja toimien toimintaperiaatteiden sekä indikaattorien, määrällisten tavoitteiden ja tarvittaessa tuensaajien määrittely;

e) perusteet ja hallinnolliset säännöt, joilla varmistetaan, ettei tukitoimiin saada tukea muista yhteisön tukijärjestelmistä;

f) asetuksen (EY) N:o 1974/2006 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut todisteet, joiden perusteella komissio voi tarkistaa laskelmien johdonmukaisuuden ja uskottavuuden;

g) yksityiskohtainen kuvaus lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käytön vähimmäisvaatimusten ja muiden asetuksen (EY) N:o 1974/2006 liitteessä II olevan A osan 5.3.2.1 kohdassa tarkoitettujen pakollisten vaatimusten kansallisesta täytäntöönpanosta;

h) kuvaus menetelmistä ja agronomisista oletuksista ja muuttujista (myös asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista, kunkin sitoumustyypin yhteydessä sovellettavista perustason vaatimuksista), joita on käytetty vertailukohtana laskelmissa, jotka koskevat: tehdystä sitoumuksesta aiheutuvia a) lisäkustannuksia ja b) tulonmenetyksiä; näissä menetelmissä on tarvittaessa otettava huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti maksettu tuki; tarvittaessa menetelmä, jota on käytetty asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 9 kohdan mukaisten muiden yksiköiden muuntamiseksi;

i) tuen määrät,

j) tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1974/2006 liitteessä II olevan A osan 5.3.2.1.4 kohdan viidennessä ja kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitetut tiedot.

LIITE V

Asetuksen 51 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun keskinäisiä rahastoja koskevaan vuosikertomukseen sisällytettävät tiedot

Tietojen on sisällettävä

a) luettelo hyväksytyistä keskinäisistä rahastoista ja niihin kuuluvien viljelijöiden määrä rahastoittain;

b) tarvittaessa uuden keskinäisen rahaston perustamisesta aiheutuneet hallinnolliset kulut;

c) rahoituslähde asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a tai c alakohdan mukaisesti ja tarvittaessa sovelletun lineaarisen vähennyksen määrä ja siihen liittyvät tuet;

d) korvattavat taloudelliset tappiot kunkin hyväksytyn rahaston ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 1 kohdan mukaisen korvaussyyn mukaan;

e) korvausta saaneiden viljelijöiden määrä kunkin hyväksytyn rahaston ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 1 kohdan mukaisen korvaussyyn mukaan;

f) kunkin hyväksytyn rahaston menot korvattujen taloudellisten tappioiden mukaan eriteltynä;

g) kunkin rahaston asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus prosentteina ja maksettuna määränä; ja

h) kokemukset keskinäisiä rahastoja koskevan erityistukitoimenpiteen täytäntöönpanosta.